

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ІНСТИТУТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

**ГЕОСТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ
В ПОЛІТИЧНІЙ, ЕКОНОМІЧНІЙ, ПРАВОВІЙ
ТА ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРАХ**

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

19 жовтня 2017 року
Київ

Одеса
Фенікс
2017

Організаційний комітет конференції

Голова оргкомітету:

Копійка В.В., директор Інституту міжнародних відносин КНУ імені Тараса Шевченка, доктор політичних наук, професор.

Заступник голови оргкомітету:

Кориневич А.О., координатор з наукової роботи Інституту міжнародних відносин, кандидат юридичних наук, доцент кафедри міжнародного права.

Члени оргкомітету:

Голубій І.Є., заступник директора ІМВ, кандидат економічних наук, доцент;

Дайнеко В.В., завідувач кафедри іноземних мов, кандидат філологічних наук, професор;

Даниленко С.І., завідувач кафедри міжнародних медіакомунікацій та комунікативних технологій, доктор політичних наук, доцент;

Дорошко М.С., завідувач кафедри країнознавства, доктор історичних наук, професор;

Мицик В.В., завідувач кафедри міжнародного права, доктор юридичних наук, професор;

Калакура В.Я., завідувач кафедри міжнародного приватного права, кандидат юридичних наук, доцент;

Манжоліа В.А., завідувач кафедри міжнародних відносин і зовнішньої політики, доктор історичних наук, професор;

Матвієнко В.М., завідувач кафедри міжнародних організацій та дипломатичної служби, доктор історичних наук, професор;

Муравйов В.І., завідувач кафедри порівняльного і європейського права, доктор юридичних наук, професор;

Расшивалов Д.П., завідувач кафедри міжнародного бізнесу, кандидат економічних наук, доцент;

Рижков М.М., завідувач кафедри міжнародної інформації, доктор політичних наук, професор;

Рогач О.І., завідувач кафедри міжнародних фінансів, доктор економічних наук, професор;

Шнирков О.І., завідувач кафедри світового господарства і міжнародних економічних відносин, доктор економічних наук, професор.

Г364 **Геостратегічні пріоритети України в політичній, економічній, правовій та інформаційній сферах** : матеріали міжнародної науково-теоретичної конференції, 19 жовтня 2017 року, Київ / Інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – О. : Фенікс, 2017. – 207 с.
ISBN 978-966-928-244-6

До збірника увійшли тези провідних науковців та молодих вчених, представлені на міжнародній науково-теоретичній конференції «Геостратегічні пріоритети України в політичній, економічній, правовій та інформаційній сферах», яка відбулася 19 жовтня 2017 року в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Роботи опубліковані в авторській редакції. Оргкомітет не несе відповідальності за достовірність інформації та будь-яких відомостей, поданих в рукописах.

УДК 327+32+338.2+34+342.34

НАЛЕЖНА ЮРИСДИКЦІЯ ЯК ОДНА З ПІДСТАВ ДЛЯ ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ ІНОЗЕМНОГО СУДУ В АНГЛІЇ

Мінченко Д. А.,
магістр міжнародного бізнес права,
Лондонський університет Королеви Марії,
Юрист,
Юридична фірма «Юрлайн»

Відповідно до положень англійського права рішення іноземного суду підлягає визнанню та виконанню тільки у разі якщо буде встановлено дотримання наступних основних вимог: 1) іноземний суд, в якому було винесене рішення мав належну юрисдикцію; 2) рішення іноземного суду є остаточним та набуло законної сили; 3) рішення іноземного суду має майновий характер та стосується сплати певної визначеної суми коштів, яка на відноситься до податків або штрафів.

Розглядаючи питання юрисдикції суду, яким було винесене рішення, що необхідно виконати в Англії, слід зазначити, що при розгляді клопотання про визнання та виконання іноземного судового рішення, англійський суд не зважає на законодавство країни, у якій було винесене це судове рішення. Основним є те, чи може суд, що прийняв таке рішення вважатися таким, що мав належну юрисдикцію для розгляду справи саме з точки зору англійського права.

Як було встановлено при розгляді справи *Emanuel v Symon*, існує п'ять випадків, в яких суди Англії можуть привести до виконання рішення іноземного суду: 1) якщо боржник-відповідач по справі про визнання та виконання іноземного судового рішення є резидентом іноземної країни, в якій було винесене судове рішення; 2) якщо відповідач був резидентом іноземної країни, в якій почався розгляд справи; 3) якщо відповідач в ролі позивача вибрав місце розгляду спору, де до нього потім був пред'явлений окремий позов; 4) якщо відповідач з'явився у судове засідання добровільно; 5) якщо відповідач зобов'язався за контрактом бути присутнім при розгляді справи в тому суді, де було винесене судове рішення [1, 309].

Вказані вище випадки можна поділити на два основних види: 1) сторона-боржник, відповідач по справі про визнання та виконання іноземного судового рішення, погодилась на юрисдикцію суду, який виніс це рішення; 2) між стороною-боржником та країною, в якій було винесене судове рішення, існує територіальний зв'язок.

Англійський Закон про цивільну юрисдикцію та судові рішення 1982 р. не передбачає визначення дій, що становлять згоду на юрисдикцію. Проте стаття 33 цього закону визначає ряд процесуальних дій, які не слід вважати згодою. Так, якщо сторона-боржник оспарювала юрисдикцію суду, який виніс судове рішення, подавала клопотання до цього суду про відхилення юрисдикції (наприклад, на підставі принципу *forum non conveniens*), або вживала певних заходів виключно з метою захисту свого майна, вона не вважається такою, що погодилась на юрисдикцію цього суду [2].

Проте, якщо сторона-боржник добровільно приймала участь у розгляді справи з метою надання заперечень по суті позовних вимог, або з метою подання зустрічного позову в цьому процесі, вона вважається такою, що погодилась на юрисдикцію суду. Навіть якщо особа оспарювала юрисдикцію суду та надавала заперечення по суті позовних вимог у якості *альтернативи*, англійські суди розглядають це як згоду на юрисдикцію цього суду.

Звичайно, у разі закріплення умови про підсудність справи певному суду або арбітражному органу в договорі, сторони вважаються такими, що надали свою згоду на розгляд спору, що виник у зв'язку з цим договором, у певному суді.

Досить складно розрізнати оспорування юрисдикції та оскарження по суті в якості альтернативи з однієї сторони та оспорування юрисдикції водночас з залишенням за собою права оскарження по суті у разі якщо заперечення стосовно юрисдикції будуть відхилені з іншої сторони. Якщо згідно законодавства країни, в якій було винесене це судове рішення, процедура оспорування юрисдикції вимагає одночасного оскарження позову по суті, тоді згода на юрисдикцію не вважається наданою. Якщо участь відповідача в іноземному процесі не вважається згодою на юрисдикцію у відповідності до положень законодавства країни, суд якої виніс судове рішення, такі дії не можуть вважатися згодою в контексті англійського міжнародного приватного права. Проте якщо такі кроки були б зроблені в англійському судовому процесі, вони б вважалися згодою на юрисдикцію англійського суду [3, 466].

Таким чином, вимоги положень англійського загального права щодо визначення належної юрисдикції іноземного суду при розгляді справи, є чітко визначеними та певною мірою обмежують коло іноземних судових рішень, що підлягають виконанню. Англійські суди мають досить прискіпливий підхід до встановлення належної юрисдикції іноземного суду.

Список використаних джерел:

1. Emanuel v Symon [1908] 1 KB 302 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://login-westlaw-co-uk.ezproxy.library.qmul.ac.uk/maf/wluk/app/document?&suppsrguid=i0ad629030000015fbfa38566fb31b081&docguid=IA145E1E0E42711DA8FC2A0F0355337E9&hitguid=IA145BAD0E42711DA8FC2A0F0355337E9&rank=1&spos=1&epos=1&td=57&crumb-action=append&context=22&resolvein=true>;
2. Civil Jurisdiction and Judgments Act 1982 с. 27. (Закон про цивільну юрисдикцію та судові рішення 1982 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1982/27/pdfs/ukpga_19820027_en.pdf;
3. Adams v Cape Industries Plc [1990] Ch 433 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://login-westlaw-co-uk.ezproxy.library.qmul.ac.uk/maf/wluk/app/document?&suppsrguid=i0ad6ada70000015fbf8c31d78e4826fd&docguid=I5307AB80E42711DA8FC2A0F0355337E9&hitguid=I53078470E42711DA8FC2A0F0355337E9&rank=1&spos=1&epos=1&td=441&crumb-action=append&context=3&resolvein=true>

<i>Гришина Л.О., Камінська Т.П.</i> ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СТРАТЕГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ХАРЧОВОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ	91
<i>Демчук Н.І., Коваль А.М.</i> СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	94
<i>Бех К.А.</i> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ТЕОРІЙ ГЛОКАЛЬНОГО МАРКЕТИНГУ	96
<i>Піскульова І.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ КОНЦЕПЦІЇ БЕЗПЕРЕРВНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПРАКТИЦІ.....	98
<i>Харченко Н.В.</i> ПРИВАБЛИВІСТЬ ІНВЕСТИВАННЯ В ЦІННІ ПАПЕРИ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ	101
<i>Кульбіда М. В.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ МФО ЯК ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ГЕОСТРАТЕГІЧНИХ ПРІОРИТЕТІВ УКРАЇНИ	103
<i>Піскульова І.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ КОНЦЕПЦІЇ БЕЗПЕРЕРВНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПРАКТИЦІ.....	105
<i>Тарасенко О.С.</i> ІНДИКАТОРИ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ	108
<i>Засенко О.Ю.</i> ІНСТИТУЦІЙНІ ВИМІРИ РОЗВИТКУ РИНКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОСЛУГ В КРАЇНАХ ЄС	111
ПРАВОВА СФЕРА	
<i>Короткий Т. Р.</i> ПРАВО МИРНОГО ПРОХОДУ ТА ПИТАННЯ ОХОРОНИ МОРСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА В УКРАЇНІ	113
<i>Кориневич А.О.</i> РОЗСЛІДУВАННЯ НАЙБІЛЬШ ТЯЖКИХ ЗЛОЧИНІВ, СКОЄНИХ ПІД ЧАС ОКУПАЦІЇ КРИМУ ТА ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ НА ДОНБАСІ, ЯК ПРІОРИТЕТ ДЛЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	116
<i>Бабін Б.В.</i> ПРОТИДІЯ РОСІЙСЬКІЙ АГРЕСІЇ В УМОВАХ НЕПРАВОМІРНОЇ ОКУПАЦІЇ ТА АНЕКСІЇ КРИМУ: РОЛЬ ПРЕДСТАВНИЦТВА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В АР КРИМ.....	118
<i>Медведева М.О.</i> ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ТА ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ПРІОРИТЕТІВ УКРАЇНИ	122
<i>Криволапов Б.М.</i> ЗАХИСТ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ НА ТИМЧАСОВО НЕПІДКОНТРОЛЬНИХ УКРАЇНІ ТЕРИТОРІЯХ.....	124
<i>Тропін З.В.</i> МІЖНАРОДНИЙ ДОГОВІР ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЇ МИРНИХ ЗАСОБІВ ВИРІШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРІВ	126
<i>Терзі О.</i> ПРАВО НА ЗДОРОВ'Я ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПРАКТИКИ ЄСПЛ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПОРУШЕННЯМ РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	128
<i>Хендель Н.В.</i> МІЖНАРОДНО-ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРАВА НА ЗДОРОВ'Я УВ'ЯЗНЕНИХ.....	130
<i>Лисенко О.М.</i> ЄВРОПЕЇЗАЦІЯ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	132
<i>Мінченко Д.А.</i> НАЛЕЖНА ЮРИСДИКЦІЯ ЯК ОДНА З ПІДСТАВ ДЛЯ ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ ІНОЗЕМНОГО СУДУ В АНГЛІЇ.....	134